

בש"פ 7959/19 - סקר אחמד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7959/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: סקר אחמד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה בתיק ע"ח 42622-10-19 מיום 13.11.2019 שניתנה על ידי כב' השופטת ערן קוטון

בשם המבקש: עו"ד סמעאן זיאד

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי חיפה (השופט ע' קוטון) בע"ח 42622-10-19 מיום 13.11.2019 בגדרה נדחה ערר שהגיש המבקש על החלטתו של בית המשפט השלום בעכו (כב' השופט ו' חאמד) בה"ת 35112-09-19, במסגרתה נדחתה בקשת המבקש להורות על השבת תפוסים.

1. ביום 12.9.2019 תפסו פקחי המשרד להגנת הסביבה כלי רכב מסוג משאית ומחפורן (להלן: כלי הרכב), השייכים למבקש, וזאת לפי חשד שכלי הרכב שימשו לכאורה להובלה והשלכה של פסולת שלא כדין, עבירה לפי חוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984. ביום 15.9.2019 הגיש המבקש בקשה לבית משפט השלום להשבת כלי הרכב לידי, ובה טען, בין היתר, כי החזקת התפוסים פוגעת בזכות הקניין שלו ובמקור הפרנסה שלו ושל משפחתו, ולפיכך עתר שישבו לו את כלי הרכב בכפוף לתנאים מגבילים.

1. ביום 24.10.2019 דחה בית משפט השלום את בקשת המבקש. בית המשפט קבע כי המשיבה תפסה את כלי הרכב בהתאם לסמכותה לפי סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, מקום שמתקיים יסוד סביר להניח כי בוצעו העבירות המיוחסות למבקש באמצעותם. בית המשפט עמד בהחלטתו על כך שהמבקש הורשע בעברו בביצוע עבירות דומות וכי אף ננקטו נגדו בעבר הליכים של תפיסת כלים ששימשו אותו לביצוע עבירות כאמור, ומשכך ניכר כי הוא לא נרתע מאותם ההליכים. בהתחשב באמור, ובכך שמטרת תפיסת התפוסים היא מניעתית, קבע בית המשפט כי אין לתת במבקש אמון כי יימנע מביצוע עבירות דומות במידה ויושבו אליו כלי הרכב התפוסים.

2. ערר שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. בית המשפט המחוזי עיין בחומר הראיות ומצא כי מתקיים "למעלה מיסוד סביר" לחשד שבוצעו העבירות של השלכת פסולת באמצעות כלי הרכב התפוסים. בית המשפט הדגיש בהחלטתו כי מטרת התפיסה בשלב זה היא מניעתית, וכי אין מקום להורות על שחרור כלי הרכב בתנאים מגבילים נוכח עברו הפלילי של המבקש וחוסר רתיעתו מלשוב ולבצע מעשי עבירה דומים.

3. מכאן הבקשה שלפניי, בגדרה טוען המבקש כי עניינו מעלה שאלה משפטית והיא האם אין מקום לבחון "חלופת תפוס" אף אם קיימת עילה שבדין להמשיך ולהחזיק באותו תפוס. לדידו, במידה ויש להשיב על התשובה לעיל בחיוב, הרי ששגה בית המשפט המחוזי משלא בחן "חלופת תפוס" וכפועל יוצא מכך לא שיחרר את כלי הרכב בערבויות כך שיוסר החשש לביצוע עבירות בכלי הרכב התפוסים בעתיד.

4. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

5. כידוע, בקשת רשות ערר ניתנת רק במקרים חריגים בהם קיימת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או מקום בו קיימות נסיבות פרטניות המצדיקות זאת, כגון פגיעה בלתי מידתית בזכויות (בש"פ 6239/15 אבואלעפיא נ' מדינת ישראל (21.1.2016); בש"פ 4595/14 חיים נ' מדינת ישראל (4.7.2014)). הבקשה דנן אינה עומדת באמות המידה האמורות.

6. בענייננו, שתי ערכאות בחנו את עניינו של המבקש, ומצאו כי נשקפת ממנו מסוכנות רבה בכל הנוגע לעבירות בתחום איכות הסביבה שעניינן השלכת פסולת ברשות הרבים, כאשר כלי הרכב התפוסים שימשו אותו לביצוע העבירות. בית המשפט השלום עמד בהחלטתו על כך כי:

"האינטרס הציבורי בדבר השמירה על שלום הציבור ואיכות הסביבה, מאגרי המים ושלמות החי והצומח, גובר על האינטרס הפרטי - כלכלי של המבקש להשבת התפוסים לידי. המבקש לימד על עצמו, על רקע עברו הפלילי וההליכים שננקטו נגדו בעבר, כמי שמזלזל בדין וברשויותיו, מעדיף את טובתו הכלכלית על פני האינטרס הציבורי הנ"ל וקיום שלטון החוק, וכמי שלא הפנים את המסר ולא הפיק לקח מאותם הליכים קודמים. במבקש כאמור לא ניתן ליתן אמון כי יימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד באמצעות התפוסים הנ"ל, במידה ויושבו לידי"

לא זו אף זו, טענות דומות לטענות שמעלה המבקש בבקשה שלפניי נשמעו ונדחו על ידי בית משפט זה (רע"פ 10104/16 סקר נ' מדינת ישראל (12.2.2017)). בית המשפט בהחלטתו הנ"ל עמד על כך שהמבקש הוא "שור מועד", וכי אף במקרים שבהם הושבו למבקש כלי רכב שנתפסו בתנאים מגבילים הוא "עדיין לכאורה בחר לשוב לבצע,

או לכל הפחות לא הבטיח כי לא תבוצענה, עבירות מסוג זה. " בנסיבות אלה, החלטותיהן של הערכאות מטה לפיהן אין מקום לשחרר את כלי הרכב התפוסים, אף לא בתנאים מגבילים, בדין יסודן.

.7. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ד' בכסלו התש"פ (2.12.2019).

שׁוֹפֵט
